

Uznesenie

Najvyšší súd Slovenskej republiky vo veci oprávneného: **M., a.s., B.**, proti povinnému **I.**, bývajúcemu v N., **o vymożenie 7.343.051,90 Sk (243.744,67 €) s príslušenstvom a trovy exekúcie**, vedenej na Okresnom súde Nové Zámky pod sp. zn. 9 Er 1244/2001, o dovolaní povinného proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre z 28. decembra 2008 sp. zn. 8 CoE 89/2007, takto

rozhodol:

Dovolanie povinného **o d m i e t a .**

Oprávnenému náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

Okresný súd Nové Zámky uznesením z 5. októbra 2007, č.k. 9Er 1244/2001-451 s poukazom na ustanovenie § 57 ods. 2 Exekučného poriadku (Ex. por.) v spojení s ustanovením § 103 a § 159 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku (O.s.p.) exekúciu zastavil. Počas konania zistil, že v exekučnej veci medzi tými istými účastníkmi o vymożenie totożnej pohľadávky bola uznesením Okresného súdu Nové Zámky z 21. mája 2001, č.k. 10 Er 641/2000-44 exekúcia zastavená. Uvedené uznesenie, právoplatné 28. mája 2001, založilo prekážku rozhodnutej veci podľa ustanovenia § 159 ods. 3 O.s.p.

Krajský súd v Nitre uznesením z 28. decembra 2008 sp. zn. 8 CoE 89/2007 uznesenie súdu prvého stupňa zrušil a vrátil na ďalšie konanie. Dospel k záveru, že prvostupňový súd s poukazom na ustanovenie § 202 ods. 2 O.s.p. a § 58 ods. 4 Ex. por. nesprávne poučil účastníkov konania o tom, že proti výroku o zastavení exekúcie odvolanie nie je prípustné. Následne odvolací súd skúmal existenciu dôvodov pre zastavenie exekúcie. Uzavrel, že dôvod

pre zastavenie exekúcie – prekážka rozhodnutej veci – neexistuje. Svoj záver oprel o zistenie, že dôvodom zastavenia skoršieho exekučného konania bola prekážka procesného charakteru, poverenie na vykonanie exekúcie vydal vecne nepríslušný súd. Išlo o procesný nedostatok vedenia daného exekučného konania a nie o nedostatok brániaci vykonaniu exekúcie v inom konaní. Rozhodnutie v skoršom konaní vedenom na totožnom súde pod sp. n. 10 Er 641/2000 nezaložilo prekážku veci rozhodnutej, lebo súd záväzne existenciu práva neriešil.

Povinný podal proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu dovolanie, ktorého prípustnosť vyvodil z ustanovenia § 237 písm. a/ a) alebo f/ O.s.p. Domnieva sa, že Krajský súd v Nitre prejednaním veci v odvolacom konaní a) konal, napriek tomu, že na odvolacie konanie nemal právomoc [§ 237 písm. a/ O.s.p.] a) alebo b) povinnému odňať možnosť konať pred súdom [§ 237 písm. f/ O.s.p.], a to tým, že mu neumožnil uplatniť jeho procesné právo na platné rozhodnutie súdu už v prvom stupni konania. Namietal správnosť záveru odvolacieho súdu o tom, že rozhodnutie prvostupňového súdu o zastavení exekúcie podľa ustanovenia § 103, § 159 ods. 3 a § 251 ods. 4 O.s.p. je zastavením konania podľa Občianskeho súdneho poriadku a nie podľa ustanovení osobitného predpisu, Exekučného poriadku, proti ktorému odvolanie inak prípustné nie je. Poukázal na to, že z hľadiska prípustnosti odvolania je rozhodujúce, či súd rozhodoval podľa ustanovenia § 57 ods. 1 písm. a/, b/, f/ až h/ Ex. por. Ak áno, odvolanie je prípustné, ak nie, odvolanie prípustné nie je. Ak teda, ako vyslovil odvolací súd prvostupňový súd rozhodol podľa ustanovenia § 103, § 159 ods. 3 a § 251 ods. 4 O.s.p., nerozhodol podľa ustanovenia § 57 ods. 1 písm. a/, b/, f/ až h/ Ex. por. Proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa odvolanie teda prípustné nebolo. Nebola preto daná právomoc Krajského súdu v Nitre vec v odvolacom konaní prejednať a rozhodnúť, čo zakladá prvý dôvod prípustnosti dovolania. Tým, že odvolací súd napriek tomu vec prejednal v odvolacom konaní, odňať mu právo na uplatnenie jeho procesného práva na právoplatné uznesenie už na prvom stupni exekučného konania. Navrhol, aby dovolací súd napadnuté uznesenie odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Oprávnený vo svojom písomnom vyjadrení navrhol, aby dovolací súd dovolanie povinného zamietol, keďže predmetné rozhodnutie odvolacieho súdu je vecne správne.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie bolo podané včas účastníkom konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.) bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.) preskúmal uznesenie odvolacieho súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, a dospel k záveru, že dovolanie povinného treba odmietnuť.

Podľa ustanovenia § 236 ods. 1 O.s.p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

Podmienky prípustnosti dovolania smerujúceho proti uzneseniu odvolacieho súdu sú upravené v ustanoveniach § 239 O.s.p. a § 237 O.s.p.

Podľa § 239 ods. 1 O.s.p. dovolanie je tiež prípustné proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo zmenené uznesenie súdu prvého stupňa.

Podľa § 239 ods. 2 O.s.p. dovolanie je prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak

- a) odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu,
- b) ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia,
- c) ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky. Dovolanie je tiež prípustné proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo zmenené uznesenie súdu prvého stupňa.

V prejednávanej veci uznesenie odvolacieho súdu, ktorým zrušil rozhodnutie súdu prvého stupňa a vec mu vrátil na ďalšie konanie, nevykazuje znaky žiadneho z vyššie uvedených uznesení. Dovolanie podľa § 239 ods. 1 a 2 O.s.p. preto prípustné nie je.

S prihliadnutím na ustanovenie § 242 ods. 1 veta druhá O.s.p., ukladajúce dovolaciemu súdu povinnosť prihliadnuť vždy na prípadnú procesnú vadu uvedenú v § 237 O.s.p. (či už to účastník namieta alebo nie), neobmedzil sa Najvyšší súd Slovenskej republiky len na skúmanie

podmienok prípustnosti dovolania smerujúceho proti zrušujúcemu uzneseniu, ale sa zaoberal aj otázkou, či podané dovolanie nie je prípustné podľa § 237 O.s.p. Uvedené zákonné ustanovenie pripúšťa dovolanie proti každému rozhodnutiu (rozsudku alebo uzneseniu) odvolacieho súdu, ak konanie, v ktorom bolo vydané je postihnuté niektorou zo závažných procesných väd vymenovaných v písm. a/ až g/ tohto ustanovenia (ide tu o nedostatok právomoci súdu, spôsobilosti účastníka, prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, ak sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, prípad odňatia možnosti účastníka pred súdom konať a prípad rozhodovania vylúčeným sudcom alebo nesprávne obsadeným súdom). Prípustnosť dovolania je daná až vtedy, ak rozhodnutie odvolacieho súdu vadou uvedenou v citovanom zákonom ustanovení skutočne trpí.

So zreteľom na dôvod prípustnosti dovolania tvrdený povinným sa Najvyšší súd Slovenskej republiky osobitne zamerl na otázku opodstatnenosti tvrdenia dovolateľa, že Krajský súd v Nitre konal a rozhodol o odvolaní oprávneného napriek tomu, že toto nebolo prípustné, čím mal konať a rozhodovať vo veci napriek tomu, že na to nemal danú právomoc a odňal mu možnosť konať pred súdom [§ 237 písm. a/ a f/ O.s.p.].

Pri rozhodnutiach vydaných v exekučnom konaní je pri posudzovaní prípustnosti odvolania potrebné skúmať, či sú vydané v bezprostrednom režime Exekučného poriadku, alebo na základe splnomocnenia obsiahnutého v § 57 ods. 2 Ex. por. v režime iného zákona. V druhom prípade sa prípustnosť odvolania neposudzuje podľa ust. § 202 ods. 2 O.s.p., ale v zmysle ustanovení §§ 201 a 202 ods. 3 O.s.p., respektíve príslušných ustanovení daného osobitného predpisu.

V tomto prípade súd prvého stupňa zastavil exekúciu z dôvodov existencie prekážky právoplatne rozhodnutej veci, ktorá je neodstrániteľnou prekážkou konania v zmysle Občianskeho súdneho poriadku, ako právneho predpisu upravujúceho všeobecné podmienky postupu súdu a účastníkov v občianskom súdnom konaní tak, aby bola zabezpečená spravodlivá ochrana práv a oprávnených záujmov účastníkov, ako aj výchova na zachovávanie zákonov, na čestné plnenie povinností a na úctu k právam iných osôb. Uznesenie o zastavení exekúcie teda nebolo rozhodnutím vydaným v režime Exekučného poriadku, ale v režime Občianskeho

súdneho poriadku. Pri poučení mal súd prvého stupňa vychádzať z ustanovení §§ 201 a 202 ods. 3 O.s.p. Odvolací súd správne dospel k záveru, že odvolanie prípustné bolo.

Keďže v danej veci bolo v zmysle ustanovení § §§ 201 a 202 ods. 3 O.s.p. odvolanie prípustné a vec patrí do právomoci súdov, bola daná právomoc a príslušnosť Krajského súdu v Nitre o ňom konať a rozhodnúť (§ 7 O.s.p., § 10 ods. 1 O.s.p.). Odvolací súd o odvolaní oprávneného konal a rozhodol v súlade so zákonom a preto povinnému týmto postupom súdu nebola odňatá možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O.s.p.).

Vo veci nie je daná prípustnosť dovolania podľa ustanovenia § 239 O.s.p. a neboli zistené ani vady konania v zmysle ustanovenia 237 O.s.p. Ostatné námietky uvádzané povinným sú preto právne bezvýznamné.

Najvyšší súd Slovenskej republiky v zmysle ustanovenia § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s ustanovením § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. preto dovolanie povinného odmietol, pretože smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému dovolanie nie je prípustné.

V dovolacom konaní úspešnému oprávnenému vzniklo právo na náhradu trov dovolacieho konania proti povinnému, ktorý úspech nemal (§ 243 ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 O.s.p.). Dovolací súd mu náhradu trov konania nepriznal z dôvodu, že nepodal návrh na ich priznanie (§ 151 O.s.p.).

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 24. júna 2008

JUDr. Martin V l a d i k, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: